

Sygn. akt II K 349/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu Wydział II Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Ewa Stępień

Protokolant: sekr. sąd. Monika Formaniewicz

Przy udziale oskarżyciela za Urząd Celny w T. – J. P.

Po rozpoznaniu w dniach: 21 sierpnia 2014r., 09 października 2014r., 28 kwietnia 2015r., 23 czerwca 2015r., 23 lipca 2015r. i 27 października 2015r.

sprawy karnej skarbowej przeciwko

B. K. (1) z domu Ł.

- córce S. i B. z domu K., ur. (...) w Ł., zam. G. , ul. (...), o wykształceniu średnim, z zawodu technika ekonomistę , PESEL: (...), nie karanej sądownie;

oskarżonej o to, że:

w okresie od dnia 4 stycznia 2013r. do dnia 21 stycznia 2013r. przesłała w G. , za pośrednictwem Poczty Polskiej w przesyłkach oznaczonych nr (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) wyroby akcyzowe w postaci suszu tytoniowego bez wymaganych znaków akcyzy w łącznej ilości 157,68 kg , na których ciąży podatek akcyzowy w wysokości 68875,00 złotych , stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 6 kks,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 65 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

O R Z E K A

I. Oskarżoną **B. K. (1)** uznaje za winną tego, że w okresie od dnia 4 stycznia 2013r. do dnia 21 stycznia 2013r. w G. przesłała, za pośrednictwem Poczty Polskiej wyroby akcyzowe w postaci suszu tytoniowego bez wymaganych znaków akcyzy w przesyłkach oznaczonych nr:

1. (...) o wadze 5,75 kg do M. G. (1),
2. (...) o wadze 21,00 kg do M. G. (1),
3. (...) o wadze 15,00 kg do S. Z. (1),
4. (...) o wadze 7,00 kg do M. G. (1),
5. (...) o wadze 29,00 kg do A. B. (1)
6. (...) o wadze 5,00 kg do N. C. (1)
7. (...) o wadze 29,00 kg do A. B. (1)
8. (...) o wadze 5,00 kg do S. L. (1)

9. (...) o wadze 6,00 kg do S. F. (1)

10. (...) o wadze 7,00 kg do A. B. (2)

w łącznej ilości 129,75 kg, na których ciąży podatek akcyzowy w wysokości 56.674 złote, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 6 kks,

to jest popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo skarbowe z art. 65 § 3 k.k. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierza jej karę 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając równowartość jednej stawki dziennej na kwotę 60,- zł (sześćdziesiąt) złotych.

II. Na podstawie art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 30 § 2 k.k.s. i art. 29 pkt. 1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonej środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci suszu tytoniowego o wadze 1 kg bez wymaganych znaków akcyzy przechowywanych w magazynie Urzędu Celnego we W. za pokwitowaniem PL(...) z dnia 18 stycznia 2013r. i za pokwitowaniem PL/MF/ (...) z dnia 13 stycznia 2013r. oraz na podstawie art. 31 § 6 k.k.s. zarządza jego zniszczenie

III. Zwalnia oskarżoną od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, zaś wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 349/14

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 27 października 2015r.

wobec wniosku oskarżyciela Urzędu Celnego w T. – uzasadnienie dotyczy całości rozstrzygnięć zawartych w wyroku

B. K. (1) ma 42 lata. Zamieszkuje wraz z rodziną, mężem i dwojgiem dzieci, w G..

B. K. (1) od 19 lat zajmuje się hodowlą tytoniu. Plantacja tytoniu stanowi główne źródło utrzymania jej rodziny. Miesięczny dochód z tej działalności to od ok. 700 do 1.000,- zł.

Poza hodowlą tytoniu B. K. (1) i jej mąż zajmowali się także handlowaniem ubraniami. Oferty sprzedaży ubrań także zamieszczali w Internecie.

/dowód: wyjaśnienia B. K. – k. 67-68, 240-241, 266-267/

Tytoń ze swojej plantacji (...) sprzedaje stałemu odbiorcy. W styczniu 2013r. firma, która odbiera od niej tytoń nie uregulowała należności w terminie i poprosiła o wydłużenie terminu zapłaty z 30 do 90 dni.

Była to trudna sytuacja dla rodziny B. K.. Dlatego kobieta zdecydowała się na sprzedaż tytoniu poza składem.

/dowód: wyjaśnienia B. K. – k. 67-68, 240-241, 266-267/

Zarówno ubrania jak i susz tytoniowy B. K. (1) sprzedawała poprzez wysłanie odbiorcy paczki z towarem, za pobraniem, najczęściej za pośrednictwem Poczty Polskiej. Po zapłacie należności przez odbiorcę przesyłki, Poczta Polska dokonywała przelewu pobranej gotówki na konto sprzedającej B. K..

/dowód: wyjaśnienia B. K. – k. 67-68, 240-241, 266-267/

W dniu 16 stycznia 2013r. B. K. (1) zapakowała w foliowy worek 7 kg suszonych liści tytoniowych, częściowo pokruszonych i nadała paczkę z tym suszem przez Poczta Polską do nabywcy W. W., zamieszkałej w miejscowości W..

B. K. (1) nie śledziła bieżących zmian w przepisach o podatku akcyzowym i nie opłaciła podatku akcyzowego od wysyłanego suszu tytoniowego.

Wyrokiem z dnia 25 czerwca 2013r. w sprawie II W 1043/13 B. K. (1) za sprzedaż suszu tytoniowego poza składem i bez oznakowania znakami akcyzy została ukarana karą grzywny w wysokości 300,- zł.

/dowód: wyjaśnienia B. K. – k. 67-68, 240-241, 266-267

wyrok i uzasadnienie w sprawie II W 1043/13 k. 73-77/

W dniu 04 stycznia 2013r. B. K. (1) nadała na pocście paczkę z zawartością suszu tytoniowego w ilości 15,98 kg, zamówionego przez S. Z. (1), zamieszkałego w A.. Przesyłkę tę o numerze (...) odebrał adresat w dniu 07 stycznia 2013r.

S. Z. (1) zapłacił za tytoń 196,- zł, która to kwota została przekazana na konto bankowe B. K. w dniu 09 stycznia 2013r.

/dowód: wyjaśnienia B. K. – k. 67-68

Zeznania S. Z. – k. 189-190, 344-345

Wyciąg z rachunku bankowego – k. 91-92

Śledzenie przesyłek – k. 97/

W dniu 04 stycznia 2013r. B. K. (1) nadała także paczkę z nieustaloną zawartością, o wadze 6,03 kg, adresowaną do M. Z., zamieszkałego w m. K.. Przesyłce nadano numer (...).

Paczka została odebrana przez adresata w dniu 07 stycznia 2013r.

M. Z. zapłacił za paczkę kwotą 82,50 zł, która to kwota została przekazana na konto bankowe B. K. w dniu 09 stycznia 2013r.

/dowód: wyjaśnienia B. K. – k. 67-68, 240-241, 266-267

Wyciąg z rachunku bankowego – k. 91-92

Śledzenie przesyłek – k. 98/

W na początku stycznia 2013r. M. G. (1) zamieszkała w J. zamówiła od B. K. (1) susz tytoniowy jako podściółkę dla królików. B. K. (1) wyjaśniła jej, że to liście złej jakości, których nie przyjmuje już dostawca.

W dniu 11 stycznia 2013r. B. K. (1) nadała przesyłkę o numerze (...) z zawartością liści tytoniowych o wadze 7,00 kg adresowaną do M. G. (1), zawartość paczki wraz z opakowaniem ważyła 7,32 kg. Adresatka odebrała przesyłkę w dniu 14 stycznia 2013r.

M. G. (1) zapłaciła za tytoń 107,- zł, która to kwota została przekazana na konto bankowe B. K. w dniu 16 stycznia 2013r.

/dowód: wyjaśnienia B. K. – k. 67-68, 240-241, 266-267

Zeznania M. G. – k. 61-62, 212-213, 330/

Wyciąg z rachunku bankowego – k. 91-92

Śledzenie przesyłek – k. 99/

A. B. (1) zamieszkuje w S.. Zamawiała od B. K. (1) susz tytoniowy dla siebie i dla pracowników zatrudnionych przez jej męża.

W dniu 11 stycznia 2013r. B. K. (1) nadała przesyłkę o numerze (...) z zawartością suszu tytoniowego o wadze 29,00 kg adresowaną do A. B. (1). Adresatka odebrała przesyłkę w dniu 14 stycznia 2013r.

A. B. (1) zapłaciła za tytoń z tej przesyłki 401,- zł, która to kwota została przekazana na konto bankowe B. K. w dniu 17 stycznia 2013r.

W dniu 18 stycznia 2013r. B. K. (1) nadała kolejną przesyłkę adresowaną do A. B. (1), z zawartością suszu tytoniowego o wadze 29,00 kg. Przesyłce nadano numer (...). Adresatka odebrała tę przesyłkę w dniu 21 stycznia 2013r.

Za tę paczkę A. B. (1) zapłaciła kwotę 412,- zł, która to kwota została przekazana na konto bankowe B. K. w dniu 24 stycznia 2013r.

/dowód: wyjaśnienia B. K. – k. 67-68, 240-241, 266-267

Zeznania A. B. – k. 162, 383-384

Wyciąg z rachunku bankowego – k. 91-92

Śledzenie przesyłek – k. 100, 104/

N. C. (1) także zamówiła susz tytoniowy od B. K. (1).

W dniu 16 stycznia 2013r. B. K. (1) nadała przesyłkę o numerze (...), z zawartością suszu tytoniowego o wadze 5,00 kg dla N. C. (1). Adresatka odebrała przesyłkę w dniu 18 stycznia 2013r.

N. C. (1) zapłaciła za tytoń 83,- zł, która to kwota została przekazana na konto bankowe B. K. w dniu 22 stycznia 2013r.

/dowód: wyjaśnienia B. K. – k. 67-68, 240-241, 266-267

Zeznania N. C. (1) – k. 192, 281v-282

Wyciąg z rachunku bankowego – k. 91-92

Śledzenie przesyłek – k. 101/

R. S. (1) zamawiał ubrania dla siebie i dziecka przez Internet. Nie zamawiał nigdy tytoniu ani suszu tytoniowego od B. K. (1).

W dniu 17 stycznia 2015r. B. K. (1) nadała paczkę oznaczoną numerem (...) na adres R. S. (1). Adresat odebrał przesyłkę w dniu 21 stycznia 2013r.

R. S. (1) zapłacił za paczkę kwotę 90,- zł, która to kwota została przekazana na konto bankowe B. K. w dniu 23 stycznia 2013r.

R. S. (1) jeden raz zakupił tytoń od mężczyzny zamieszkałego w okolicach W., w ilości ok. 0,5 kg za kwotę 45,- zł. Ponieważ ten tytoń był bardzo złej jakości nigdy więcej R. S. nie zamawiał tytoniu.

/dowód: wyjaśnienia B. K. – k. 67-68, 240-241, 266-267

Zeznania R. S. – k. 208-209, 455-457

Wyciąg z rachunku bankowego – k. 91-92

Śledzenie przesyłek – k. 102/

W dniu 18 stycznia 2013r. B. K. (1) nadała przesyłkę o numerze (...) z zawartością ubrań o wadze ok. 10 kg, adresowaną do J. Z. (1), zamieszkałego w I.. J. Z. (1) odebrał przesyłkę w dniu 21 stycznia 2013r.

J. Z. (1) zapłacił za paczkę kwotą 165,- zł, która to kwota została przekazana na konto bankowe B. K. w dniu 23 stycznia 2013r.

J. Z. (1) nie zamawiał nigdy od B. K. (1) suszu tytoniowego. Kontaktował się z nią w sprawie ubezpieczeń. Nie wiedział, że B. K. (1) zajmuje się sprzedażą tytoniem. Zamawiał kiedyś tytoń, ale od innego dostawcy z okolic (...), to był jego stały dostawca tytoniu i tylko od niego zamawiał tytoń, nie szukał innego dostawcy.

/dowód: wyjaśnienia B. K. – k. 67-68, 240-241, 266-267

Zeznania J. Z. – k. 199-200, 282-282v

Wyciąg z rachunku bankowego – k. 91-92

Śledzenie przesyłek – k. 103/

S. L. (1) korzystając z oferty zamieszczonej w Internecie zamówił dla siebie liście tytoniu - susz tytoniowy od B. K. (1), z G..

W dniu 17 stycznia 2013r. B. K. (1) nadała przesyłkę o numerze (...) z zawartością suszu tytoniowego o wadze 5,00 kg dla S. L.. Adresat odebrał przesyłkę w dniu 21 stycznia 2013r.

S. L. (1) zapłacił za tytoń 90,- zł, która to kwota została przekazana na konto bankowe B. K. w dniu 24 stycznia 2013r.

/dowód: wyjaśnienia B. K. – k. 67-68, 240-241, 266-267

Zeznania S. L. – k. 153-154

Wyciąg z rachunku bankowego – k. 91- 92

Śledzenie przesyłek – k. 105/

S. F. (1) także zamówił dla siebie susz tytoniowy od B. K. (1). W dniu 17 stycznia 2013r. B. K. (1) nadała przesyłkę o numerze (...) z zawartością suszu tytoniowego o wadze 6,00 kg dla S. F.. Adresat odebrał przesyłkę w dniu 21 stycznia 2013r.

S. F. (1) zapłacił za tytoń 110,- zł, która to kwota została przekazana na konto bankowe B. K. w dniu 24 stycznia 2013r.

/dowód: wyjaśnienia B. K. – k. 67-68, 240-241, 266-267

Zeznania S. F. – k. 224-225, 439-439v

Wyciąg z rachunku bankowego – k. 91-92

Śledzenie przesyłek – k. 106/

Tymczasem w dniu 18 stycznia 2013r. funkcjonariusze Izby Celnej we W., ujawnili przesyłkę o nr (00) (...) z suszem tytoniowym o wadze 5.750 gram nadaną w G. przez B. K. (1) dla M. G. (1) zamieszkałej w J..

M. G. (1) zamówiła susz tytoniowy jako podściółkę dla królików.

W paczce poza suszem tytoniowym był przekaz pieniędzy na kwotę 95,- zł.

/dowód: wyjaśnienia B. K. – k. 67-68, 240-241, 266-267

Protokół zatrzymania – k. 2-8

Protokół oględzin – k. 10-11

Zeznania M. G. – k. 61-62, 212-213, 330

(...) przekazu – k. 16/

Urzednicy celni ustalili wartość akcyzy na susz tytoniowy nadanego w przesyłce przez B. K. na kwotę 2.512,00 zł

/dowód: protokół taryfikacji – k. 19/

A. B. (2) także zamówił dla siebie susz tytoniowy od B. K. (1). W dniu 21 stycznia 2013r. B. K. (1) nadała przesyłkę o numerze (...) z zawartością suszu tytoniowego o wadze 7,00 kg dla A. B.. Adresat odebrał przesyłkę w dniu 23 stycznia 2013r.

A. B. (2) zapłacił za tytoń 115,- zł, która to kwota została przekazana na konto bankowe B. K. w dniu 24 stycznia 2013r.

/dowód: wyjaśnienia B. K. – k. 67-68, 240-241, 266-267

Zeznania A. B. – k. 195-196

Wyciąg z rachunku bankowego – k. 91-92

Śledzenie przesyłek – k. 107/

W dniu 23 stycznia 2013r. funkcjonariusze Izby Celnej we W., ujawnili kolejną przesyłkę o nr (00) (...) z suszem tytoniowym o wadze 21.000 gram nadaną w G. przez B. K. (1) ponownie dla M. G. (1) zamieszkałej w J..

M. G. (1) znów zamówiła susz tytoniowy jako podściółkę dla królików. B. K. (1) wyjaśniła jej, że to są resztki tytoniu, którego nie chce brać zakład.

W paczce poza suszem tytoniowym był przekaz pieniędzy na kwotę 295,- zł.

/dowód: wyjaśnienia B. K. – k. 67-68, 240-241, 266-267

Protokół zatrzymania – k. 30-31, 33

Protokół oględzin – k. 35-36

(...) przekazu – k. 34

Zeznania M. G. – k. 61-62, 212-213, 330/

Urzednicy celni ustalili wartość akcyzy na susz tytoniowy nadanego w przesyłce przez B. K. na kwotę 9.173,00 zł (436,80 zł za kg)

/dowód: protokół taryfikacji – k. 19/

W dniu 11 lutego 2013r. na rachunek bankowy B. K. (1) wpłynęła wpłata kwoty 66,50 zł, od Ł. D..

Mężczyzna zakupił od S. K. – syna B. K. (1) XBOXa, Transakcja także dokonana była przez Internet, zaś przesyłka nadana na pocztę.

/dowód: W. z rachunku bankowego – k. 91-92

Protokół przesłuchania Ł. D. – k.167-168

Dokumentacja transakcji – k. 173-182/

W związku z zatrzymaniem dwóch paczek z zawartością suszu tytoniowego pobrane zostały 0,5 kilogramowe próby z każdej paczki.

Pozostały zatrzymany susz tytoniowy nadany pocztą przez B. K. (1) i zatrzymany przez urzędników celnych uległ przypadkowi na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Grudziądzu w sprawie II Ko 6/14.

/dowód: protokół pobrania próby – k. 122

Akta sprawy II Ko 6/14/

B. K. (1) nie była dotychczas karana sądowo.

/dowód: dane o karalności – k. 58/

W wyniku dochodzenia Urząd Celny ustalił, że B. K. (1) sprzedawała poza składem łącznie 157,68 kg suszu tytoniowego o łącznej wartości 56.404,- zł, zaś należna akcyza od tego suszu tytoniowego wynosiła 68.875,- zł, przyjmując kwotę 436,80 zł akcyzy za 1 kg suszu tytoniowego.

/dowód: obliczenia UC – k. 238/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowód z wyjaśnień oskarżonej B. K. (1), zeznań świadków: A. B. (1), N. C. (1), M. G. (1), S. Z. (1), S. L. (1), S. F. (1), R. S. (1), J. Z. (1) i A. B. (2) oraz dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy w postaci: protokołów zatrzymania rzeczy, protokołów oględzin, dowodu nadania i druku przekazu, protokołu taryfikacji, wydruków śledzenia przesyłek, wyciągu z rachunku bankowego, dokumentacji transakcji sprzedaży XBoxa oraz danych o karalności oskarżonej i akt sprawy II Ko 6/14.

Oskarżona **B. K. (1)** przyznała się do zarzucanego jej czynu i złożyła w sprawie wyjaśnienia.

Oskarżona przyznała, że nadawała susz tytoniowy do sprzedaży poprzez Poczta Polska, ale poza suszem tytoniowym sprzedawała też z mężem ubrania, które także nadawała w paczkach. Przyznała też, że nie opłaciła podatku akcyzowego od sprzedawanego suszu tytoniowego, jednocześnie wskazując, że nie miała świadomości zmiany przepisów w zakresie suszu tytoniowego. Oskarżona wyjaśniła przy tym, że poza M. G. (1), której sprzedawała liście tytoniu jako ściółkę dla królików nie kojarzy nazwisk innych osób, którym nadawała paczki, czy to z tytoniem czy to z ubraniami. Wyjaśniła przy tym, że nie prowadziła ewidencji osób kupujących czy to tytoń, czy inne rzeczy.

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej, bowiem były one zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie i brak było dowodów podważających ich wiarygodność.

Oskarżona nie była w stanie odnieść się do każdej z przesyłek z uwagi na upływ czasu brak ich rejestrowania oraz ich ilość, lecz przesłuchani w sprawie świadkowie potwierdzili jej wyjaśnienia, gdyż część z nich zakupiła od B. K. tytoń, a część ubrania.

Sąd dał wiarę także wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie jej sytuacji rodzinnej, życiowej i materialnej, co nie było kwestionowane w toku procesu.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków M. G. (1), S. L. (1), S. F. (1), N. C. (1), A. B. (1), S. Z. (1) i A. B. (2) na okoliczność zakupu – suszu tytoniowego, liści tytoniu od B. K. (1), we wskazanych przez tych świadków ilościach. Świadkowie Ci nie pamiętali dokładnie, ze względu na upływ czasu, kiedy dokonywali zamówienia, ale to wyjaśniały dokumenty Poczty Polskiej ze śledzenia przesyłek i wyciąg bankowy B. K.. Ponadto świadkowie wskazywali, że do pewnego czasu mogli kupować liście tytoniu a potem nikt nie chciał ich wysłać.

Sąd dał wiarę także zeznaniom świadka R. S. (1) na okoliczność zakupywania przez Internet tylko ubrań dla siebie i dziecka, bowiem brak było podstaw do kwestionowania tych zeznań. Świadek ten zeznał, że kupował tylko raz tytoń i to 0,5 kg od lokalnego sprzedawcy, a z powodu jego złej jakości nigdy więcej tytoniu nie zamawiał. Z kolei B. K. wyjaśniła, że poza tytoniem sprzedawała także ubrania, czego również nie można zakwestionować. Należy tu podkreślić, że Urząd Celny nie zatrzymał paczki wysłanej przez B. K. do R. S., a zatem nie można bezpodstawnie zakładać, że w paczce był susz tytoniowy, zwłaszcza gdy nadawca paczki i jej odbiorca twierdzą, że były tam ubrania.

Sąd dał wiarę także zeznaniom J. Z. (1), który podobnie jak R. S. (1) zeznał, że zakupił od B. K. ubrania i nawet nie wiedział, że zajmuje się ona sprzedażą tytoniu. Świadek ten zeznał, że kupował tytoń, ale miał stałego dostawcę z okolic (...) i innego nie poszukiwał. Brak było podstaw do podważenia wiarygodności zeznań tego świadka, gdy B. K. także wyjaśniła, że sprzedawała ubrania, a Urząd Celny nie zatrzymał paczki wysłanej przez B. K. do J. Z., a zatem podobnie jak w przypadku paczki do R. S. nie można bezpodstawnie zakładać, że w paczce był susz tytoniowy, zwłaszcza gdy nadawca paczki i jej odbiorca twierdzą, że były tam ubrania.

Za wiarygodne Sąd uznał dowody dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy w postaci protokołów zatrzymania rzeczy, protokołów oględzin, dowodu nadania i druku przekazu, protokołu taryfikacji, wydruków śledzenia przesyłek, wyciągu z rachunku bankowego, dokumentacji transakcji sprzedaży XBoxa oraz danych o karalności oskarżonej, bowiem były to dokumenty urzędowe i służbowe, sporządzone przez kompetentne osoby, zgodnie z ich wiedzą, zaś autentyczności tych dokumentów ani prawdziwości zawartych w nich informacji nie kwestionowała żadna ze stron procesu.

Urząd Celny w T. oskarżył B. K. (1) o to, że w okresie od dnia 4 stycznia 2013r. do dnia 21 stycznia 2013r. przesała w G., za pośrednictwem Poczty Polskiej w przesyłkach oznaczonych nr (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) wyroby akcyzowe w postaci suszu tytoniowego bez wymaganych znaków akcyzy w łącznej ilości 157,68 kg, na których ciąży podatek akcyzowy w wysokości 68875,00 złotych, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 6 kks.

Mając na uwadze ustalony stan faktyczny w sprawie, w oparciu o zebrany i powyżej oceniony materiał dowodowy Sąd uznał B. K. (1) za winną tego, że w okresie od dnia 4 stycznia 2013r. do dnia 21 stycznia 2013r. w G. przesała, za pośrednictwem Poczty Polskiej wyroby akcyzowe w postaci suszu tytoniowego bez wymaganych znaków akcyzy w przesyłkach oznaczonych nr: (...) o wadze 5,75 kg do M. G. (1), (...) o wadze 21,00 kg do M. G. (1), (...) o wadze 15,00 kg do S. Z. (1), (...) o wadze 7,00 kg do M. G. (1), (...) o wadze 29,00 kg do A. B. (1), (...) o wadze 5,00 kg do N. C. (2), (...) o wadze 29,00 kg do A. B. (1), (...) o wadze 5,00 kg do S. L. (1), (...) o wadze 6,00 kg do S. F. (1), (...) o wadze 7,00 kg do A. B. (2) w łącznej ilości 129,75 kg, na których ciąży podatek akcyzowy w wysokości 56.674 złote, stanowiące przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 6 kks.

W ocenie Sądu swoim zachowaniem oskarżona wyczerpała znamiona przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

Zgodnie z przepisem art. 65 § 3 k.k.s. karze grzywny do 720 stawek dziennych za przestępstwo skarbowe podlega ten, kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 73 lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu, jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości.

Przepis art. 53 § 14 k.k.s. wskazuje przy tym, że mała wartość jest to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia.

Przepis art. 63 k.k.s. penalizuje zaś odpowiedzialność karnoskarbową tego, kto produkując poza składem podatkowym wyroby akcyzowe, o których mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym wydaje z magazynu wyrobów gotowych lub sprzedaje wyroby akcyzowe bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy oraz kto wyprowadza ze składu podatkowego na podstawie zezwolenia na wyprowadzanie jako podatnik wyrobów akcyzowych z cudzego składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wyroby akcyzowe bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy. Przy tym jeżeli należny podatek akcyzowy nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1-5 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

Stan faktyczny ustalony w toku rozprawy pozwolił na jednoznaczne przyjęcie, że B. K. (1) nadała w dziesięciu przesyłkach pocztowych do wysłania poza składem susz tytoniowy, przez wcześniejszego opłacenia podatku akcyzowego.

W ocenie Sądu materiał dowody zebrany w sprawie wykazał, że M. G. (1) zakupiła od B. K. trzykrotnie łącznie 33,75 kg liści tytoniu, A. B. (1) – dwukrotnie – łącznie 58 kg liści tytoniu, N. C. (1) i S. L. (1) po 5 kg liści tytoniu, S. Z. (1) 15 kg liści tytoniu, S. F. (1) – 6 kg liści tytoniu i A. B. (2) – 7 kg liści tytoniu. Ilości zakupionych przez w/w osoby liści tytoniu Sąd ustalił w oparciu o ich zeznania w zestawieniu z wagą przesyłki. Mając na uwadze, że liści były zapakowane i opakowanie średnio ważyło ok. 0,5 kg zaś te osoby zamawiały liści tytoniu z zaokrągleniem co do kilograma a nie grama, Sąd przyjął że wartość wpisana na paczce powinna być pomniejszona o wagę paczki. Opodatkowany akcyzą jest bowiem susz tytoniowy a nie paczka. Ponieważ paczki nie zostały zatrzymane i tytoń nie był faktycznie zważony, stosując zasadę rozstrzygnięcia wątpliwości na korzyść oskarżonego, należało przyjąć wagę wskazaną przez świadków i pomniejszyć wagę z dokumentacji poczty o wagę paczki, co pozwolił na ustalenie, że B. K. (1) łącznie w okresie od 04 stycznia do 21 stycznia 2013r. poza składem sprzedała 129,75 kilograma tytoniu.

Nie było kwestionowane w toku postępowania, że B. K. chciała sprzedać ten susz tytoniowy tym osobom, poza składem, ze względu na trudną sytuację materialną i w tym celu przesała tę ilość suszu tytoniowego przesyłkami kurierskimi za pośrednictwem Poczty Polskiej.

Za ten susz tytoniowy B. K. (1) otrzymała zapłatę w łącznej kwocie 1.514 zł (od S. Z. -196,- zł, od M. G. (1) – 107,- zł (za jedną przesyłkę, bowiem dwie pozostałe zostały zatrzymane), od A. B. (5) – 115,- zł, od S. F. – 110,- zł, od S. L. – 90,- zł, od N. C. (1) – 83,- zł i od A. B. łącznie 813,- zł – za dwie paczki). Za przesyłki nadane do M. G. (1) a nie doręczone z powodu zatrzymania przez Urząd Celny oczekiwała zapłaty łącznie 390,- zł (95 plus 295 zł).

Zgodnie z art. 99 a ustawy o podatku akcyzowym (który wszedł w życie od dnia 01 stycznia 2013r.) za susz tytoniowy uznaje się suchy tytoń niebędący jeszcze wyrobem tytoniowym. Podstawą opodatkowania suszu tytoniowego jest ilość tego suszu wyrażona w kilogramach.

Stawka akcyzy na susz tytoniowy wynosi 218,40 zł za każdy kilogram. W przypadku sprzedaży suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy bez jego oznaczenia znakami akcyzy, stawka akcyzy wynosi 436,80 zł za każdy kilogram. Nie dokonuje się sprzedaży suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy luzem bez opakowania.

Mając na uwadze powyższy przepis organ podatkowy ustalił wartość podatku akcyzowego w zarzuconym oskarżonej przestępstwie na kwotę 68.875,00, przy przyjęciu, że oskarżona sprzedała poza składem 157,68 kg suszu tytoniowego.

Materiał dowodowy zgromadzony podczas rozprawy wykazał, że oskarżona sprzedała poza składem 129,75 kg suszu tytoniowego. Dlatego Sąd obliczył, że zgodnie z cytowanymi wyżej przepisami wartość podatku akcyzowego w

przypisanym oskarżonej przestępstwie skarbowym wynosi 56.674,80 zł (129,75 kg x 436,80 zł/kg). Oczywiście jest to wartość podatku akcyzowego naliczonego dla sprzedaży poza składem.

Wartość ta nie przekracza kwoty 32000 zł (dwustukrotności minimalnego wynagrodzenia z 2013r.), co pozwalało zakwalifikować czyn przypisany oskarżonej jako przestępstwo skarbowe z art. 65 § 3 k.k.s. z ustaleniem małej wartości podatku narażonego na uszczuplenie. Jednocześnie kwota ta przekraczała 8000,- zł (pięciokrotność minimalnego wynagrodzenia w 2013r.) co wykluczało uznanie czynu za wykroczenie skarbowe z art. 65 § 4 k.k.s.

Oskarżona powinna była zatem opłacić podatek akcyzowy i oznaczyć sprzedawany susz tytoniowy znakami akcyzy.

Zdaniem Sądu nie usprawiedliwia obwinionej fakt, że nie miała świadomości zmiany przepisów dotyczących podatku akcyzowego w zakresie suszu tytoniowego, bowiem jako plantator tytoniu powinna była śledzić na bieżąco zmiany w tych przepisach. Z pewnością jeszcze przed wejściem w życie tych przepisów było o nich głośno wśród plantatorów, bowiem nie były te przepisy dla nich korzystne. Ponadto fakt sprzedaży w styczniu wskazywał, że liczyła ona to, że urząd celny przeoczy sprzedaż tuż po zmianie przepisów.

Dlatego zarówno wina oskarżonej – w zakresie przypisanego jej czynu nie budziła wątpliwości Sądu, aczkolwiek jej stopień był miarkowany faktem, że przepisy dotyczące podatku akcyzowego w zakresie suszu tytoniowego weszły w życie od dnia 01.01.2013r., tj. od 4 dni do 3 tygodni przed popełnieniem przez oskarżoną zarzucanego jej przestępstwa skarbowego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał oskarżoną za winną popełnienia czynu jej przypisanego.

Przypisując oskarżonej popełnienie przestępstwa opisanego w pkt. I wyroku Sąd wyeliminował z opisu czynu 3 przesyłki nadane przez B. K. (1), co do których Urząd Celny zarzucił oskarżonej, że w tych przesyłkach także był susz tytoniowy nie oznaczony znakami akcyzy. W ocenie Sądu oskarżyciel nie udowodnił tego faktu, w zakresie tych trzech przesyłek.

W odniesieniu do przesyłki oznaczonej nr (...) której adresatem i odbiorcą był R. S. (1), adresat jednoznacznie zeznał, konsekwentnie w postępowaniu przygotowawczym i sądowym, że nie zamawiał, ani nie kupował od B. K. (1) z G. suszu tytoniu. Zeznał, że kupował przez Internet ubrania dla siebie i dziecka i paczka o nr (...) mogła zawierać te ubrania. Oskarżona z kolei w zakresie tej przesyłki wyjaśniła, że nie zna świadka i jego nazwisko nic jej nie mówi, natomiast w okresie 2012/2012 zajmowała się sprzedażą zarówno ubrań jak i liści tytoniu i nie jest w stanie powiedzieć ani ustalić co było w której paczce.

Jak już wyżej wskazano, Urząd Celny tej paczki nie zatrzymał i poza adresatem przesyłki i jej nadawcą nikt nie jest w stanie powiedzieć co w tej paczce było. W ocenie Sądu absolutnie niedopuszczalne, sprzeczne z konstytucyjną zasadą domniemania niewinności byłoby bezpodstawne założenie, że w tej paczce był susz tytoniowy nieoznakowany znakami akcyzy.

Podobna sytuacja zaistniała w odniesieniu do przesyłki oznaczonej numerem (...) adresowanej do J. Z. (1). Ten świadek także zeznał, że od B. K. zakupił ubrania przez Internet, zaś nie wiedział nawet, że zajmuje się ona sprzedażą tytoniu. Wobec wyjaśnień oskarżonej, że nie pamięta ona świadka ani paczki do niego, oraz braku zatrzymania paczki i sprawdzenia jej zawartości, niedopuszczalne jest domniemanie, że w paczce był nieoznaczony znakami akcyzy susz tytoniowy.

Wobec powyższego Sąd wyeliminował obie te przesyłki (ich wagę i wartość) z opisu czynu przypisanego oskarżonej.

W odniesieniu do przesyłki oznaczonej numerem (...), której adresatem był M. Z. oskarżyciel również nie udowodnił, a nawet w żaden sposób nie uprawdopodobnił, że w paczce tej mógł być susz tytoniowy. W toku postępowania przygotowawczego nie tylko nie zabezpieczono przesyłki ale nawet nie przesłuchano adresata w charakterze świadka. A zatem absolutnie nic nie wskazywało na to, że w przesyłce mógł być susz tytoniowy. Ponieważ jednak ta przesyłka znalazła się w opisie czynu zarzucanego oskarżonej, Sąd z urzędu przez bardzo długi czas próbował ustalić zawartość

tej paczki. Okazało się, że wątpliwości odnośnie zawartości tej paczki nie można rozstrzygnąć bowiem przesłuchanie adresata okazało się niemożliwe.

Natomiast domniemywanie, że w paczce do M. Z. był nieopłacony akcyzą susz tytoniowy jest bezpodstawne i absolutnie niedopuszczalne. W tym miejscu można tylko wskazać, że Urząd Celny podejrzewał także o tytoniową zawartość paczkę wysłaną do Ł. D. (tylko dlatego, że zapłata nastąpiła na konto B. K.) a paczka okazała się zupełnie legalną transakcją sprzedaży XBoxa. Gdyby Ł. D. nie udało się przesłuchać to przecież paczka z XBoxem nie mogłaby być uznana za przesyłkę z suszem tytoniowym. W przesyłce odebranej przez M. Z. mogło być wszystko, gra komputerowa, ubranie lub inne jeszcze rzeczy, a ponieważ nie było możliwości ustalenia zawartości tej paczki, Sąd także jej wagę i jej wartość wyeliminował z opisu czynu przypisanego oskarżonej.

Przestępstwo skarbowe z art. 65 § 3 k.ks. zagrożone jest karą grzywny do 720 stawek dziennych.

Zgodnie z art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzając karę grzywny, sąd określa liczbę stawek oraz wysokość jednej stawkiiennej; jeżeli kodeks nie stanowi inaczej, najniższa liczba stawek wynosi 10, najwyższa – 720. Ustalając stawkę dzienną, sąd bierze pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe; stawka dzienna nie może być niższa od jednej trzydziestej części minimalnego wynagrodzenia ani też przekraczać jej czterystukrotności.

Z kolei art. 13 k.k.s. wskazuje, że wymierzając karę, środek karny lub inny środek, sąd uwzględnia w szczególności rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu zabronionego, rodzaj i stopień naruszenia ciężącego na sprawcy obowiązku finansowego, jego motywację i sposób zachowania się, właściwości i warunki osobiste, sposób życia przed popełnieniem czynu zabronionego i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza gdy czynił starania o zapobieżenie uszczupleniu należności publicznoprawnej lub o jej późniejsze wyrównanie. Zaś art. 53 § 7 k.ks. określa, że przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu zabronionego bierze się pod uwagę rodzaj i charakter zagrożonego lub naruszonego dobra, wagę naruszonego przez sprawcę obowiązku finansowego, wysokość uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie należności publicznoprawnej, sposób i okoliczności popełnienia czynu zabronionego, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonej reguły ostrożności i stopień jej naruszenia.

Mając na uwadze, że od 01 stycznia 2015r. (czas orzekania) minimalne krajowe wynagrodzenie wynosi 1.750,- zł, Sąd mógł wymierzyć B. K. (1) karę grzywny przyjmując jedną stawkę dzienną od 58,33 zł (jednej trzydziestej minimalnego wynagrodzenia) do 700.000 zł (czterystukrotność minimalnego wynagrodzenia).

W ocenie Sądu adekwatną do stopnia winy oskarżonej i społecznej szkodliwości popełnionego przez nią czynu jest kara grzywny w wysokości 80 stawek dziennych przyjmując równowartość jednej stawkiiennej na kwotę 60,- zł.

Na taki wymiar kary jako okoliczności łagodzące wpływ miała dotychczasowa niekaralność oskarżonej, jak też, a może przede wszystkim fakt, że po zatrzymaniu paczek z tytoniem zaprzestawała ona sprzedaży liści tytoniu – suszu tytoniowego poza składem. Tylko przez kilkanaście dni po wejściu w życie przepisów nakładających bardzo wysoką akcyzę na susz tytoniowy oskarżona wysyłała jeszcze liście tytoniu, jak sama twierdzi słabej jakości (o czym świadczy niska ich cena) odbiorcom.

Jako okoliczności łagodzące przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę także postawę oskarżonej w trakcie postępowania, tak przygotowawczego jak i sądowego. Oskarżona przyznała się do winy, złożyła w sprawie wiarygodne wyjaśnienia, stawiała się na wszystkie terminy rozpraw.

Sąd nie dopatrył się przy tym nowych dodatkowo obciążających okoliczności, które pojawiłyby się na rozprawie i powodowałyby, że grzywna orzeczona w wyroku nakazowym okazałaby się niewspółmierna do popełnionego przez obwinioną czynu.

Pojawiły się natomiast dodatkowe okoliczności łagodzące, nakazujące obniżenie orzeczonej w postępowaniu nakazowym grzywny. Tymi okolicznościami łagodzącymi było wyeliminowanie 3 przesyłek z opisu czynu zarzucanego

oskarżonej, z powodu braku dowodów, że w tych przesyłkach znajdował się susz tytoniowy. Stąd też zmniejszyła się ilość sprzedanego suszu tytoniowego z 157,68 kg do 129,75 kg oraz wartość podatku narażonego na uszczuplenie z 68.875 zł do 56.674 zł. Około 20% zmniejszenie tych wartości uzasadniało 20% obniżenie ilości stawek dziennych grzywny wymierzonej oskarżonej za przypisany jej czyn.

W ocenie Sądu możliwości finansowe oskarżonej – niewysokie dochody – 700-1000- zł ze sprzedaży tytoniu, oraz jej sytuacja rodzinna, tj. pozostające na utrzymaniu dwoje oraz koszty utrzymania domu nie pozwalają na ustalenie, bowiem stanowiłoby dolegliwość dla rodziny oskarżonej, która (zwłaszcza dzieci) nie powinna odczuwać skutków popełnienia czynu zabronionego przez matkę.

Zdaniem Sądu taki wymiar kary grzywny w żadnym razie nie stoi w sprzeczności ze społeczną szkodliwością czynu którego dopuściła się oskarżona, bowiem jak wynika z akt sprawy za sprzedany tytoń uzyskała ona dochód w wysokości 1.514,- zł (miała uzyskać jeszcze dodatkowo 390,- zł) a zatem łącznie jej przychód z tej sprzedaży wyniósłby 1.904 zł. Grzywna zaś która ją obciąża to kwota 4.800 zł. W ocenie Sądu ta wyraźna dysproporcja spowoduje, że dla oskarżonej takie zachowanie stanie się nieopłacane i wymierzona kara w pełni zrealizuje swoje cele. Z pewnością oskarżona nie popełni przypisanego jej czynu w przyszłości. Taka kara grzywny obrazuje bowiem w pełni nieopłacalność takiej działalności, tj. sprzedaży nieopodatkowanego suszu tytoniowego.

Sąd nie przeoczył faktu, że podatek akcyzowy jaki ciążył na tym suszu tytoniowym wynosił ponad 58.000,- zł, ale zdaniem Sądu wartość ta – choć ustalona przez ustawodawcę – jest niewspółmiernie wysoka do wartości samego suszu tytoniowego i odnoszenie wymiaru kary do tej wartości, a nie do wartości potencjalnego dochodu oskarżonej ze sprzedaży, kłóciłoby się z poczuciem sprawiedliwości, zwłaszcza że to te sprzedaże miały miejsce w krótkim odstępie czasowym, krótko po zmianie przepisów, prawdopodobnie ulegając złudzeniu, że Urząd Celny je przeoczy. B. K. (1) nie była dotąd karana sądownie. A zmiana przepisów w tym zakresie nastąpiła zaledwie kilka dni przed sprzedażą przez oskarżoną tego suszu poza składem, przed przesłaniem tego suszu tytoniowego za pośrednictwem poczty do nabywcy, co wprawdzie nie ekskulpuje oskarżonej, ale nie może pozostawać bez wpływu na ocenę stopnia jej winy.

Tu można tylko zauważyć, że wyliczenie jakich dokonał Urząd Celny jawnie obrazuje jak surowe są przepisy w zakresie podatku akcyzowego w zakresie suszu tytoniowego. Według obliczeń Urzędu Celnego wartość rynkowa (średnia, dobrej jakości suszu) wynosiła dla przyjętej przez Urząd ilości 56.404 zł zaś wartość akcyzy – 68.875 zł, do tego podatku VAT 5.598 zł a poza tym jeszcze jest podatek dochodowy. A zatem te wszystkie obciążenia znacznie przekraczają wartość rynkową suszu tytoniowego, a zupełnie nie dają się porównać z zyskiem jaki osiągnęła oskarżona 1.514 zł.

Wymierzając karę oskarżonej Sąd miał też na uwadze, że została ona ukarana również środkiem karnym w postaci przepadku zatrzymanego suszu tytoniowego.

Przepis art. 29 § 1 k.k.s. wskazuje, że przepadek przedmiotów obejmuje m.in. przedmiot pochodzący bezpośrednio z przestępstwa skarbowego. Zgodnie zaś z art. 30 § 1 i 2 k.k.s. Sąd może orzec przepadek przedmiotów tylko w wypadkach przewidzianych w kodeksie, a orzeka, jeżeli kodeks tak stanowi. W wypadkach określonych w art. 54 § 1 i 2, art. 55 § 1 i 2, art. 56 § 1 i 2, art. 63 § 1–6, art. 64 § 1–6, art. 65 § 1 i 3, art. 66 § 1, art. 67 § 1 i 2, art. 68 § 1 i 2, art. 69 § 1–3, art. 69a § 1, art. 70 § 1, 2 i 4, art. 72, art. 73 § 1 oraz art. 73a § 1 i 2 można orzec przepadek przedmiotów określonych w art. 29 pkt 1–3. Jednocześnie art. 31 § 6 k.k.s. wskazuje Sąd, orzekając przepadek wyrobów tytoniowych, jednocześnie zarządza ich zniszczenie.

Korzystając z dyspozycji powyżej zacytowanych przepisów Sąd orzekł wobec oskarżonej środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 1,00 kg suszu tytoniowego bez wymaganych znaków skarbowych akcyzy, przechowywanych w magazynie depozytowym Urzędu Celnego we W. za pokwitowaniem PL/MF/ (...) i PL/MF/ (...) oraz na podstawie art. 31 § 6 k.k.s. zarządził jego zniszczenie.

Pozostała wartość suszu tytoniowego zatrzymanego w przesyłkach nadanych przez oskarżoną do M. G. (1) uległa przepadkowi na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Grudziądzu w sprawie II Ko 6/14.

Zdaniem Sądu dolegliwości związane z popełnieniem przestępstwa należy oceniać łącznie, w kontekście spełnienia celów postępowania, nie zaś niezależnie od siebie.

Dlatego w ocenie Sądu grzywna w wysokości 4.800,- zł wraz z orzeczonym środkiem karnym w postaci przepadku spełni cele kary i postępowania wobec oskarżonej.

Wbrew żądaniu oskarżyciela Sąd nie orzekł przepadku korzyści majątkowej od oskarżonej, bowiem dokonała ona sprzedaży własnej rzeczy, wyprodukowanego przez nią suszu tytoniowego, do czego miała prawo. I za sprzedany susz tytoniowy miała prawo uzyskać zapłatę, jedynie powinna oznaczyć ten towar znakami akcyzy i opłacić podatek akcyzowy.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. uznając, że uiszczenie kosztów postępowania byłoby zbyt uciążliwe dla oskarżonej, która osiąga niewysokie dochody, zaś na jej utrzymaniu pozostaje rodzina. W ocenie Sądu obciążenie oskarżonej kosztami postępowania spowodowałoby uszczerbek niezbędnego dla rodziny oskarżonej utrzymania, zwłaszcza że oskarżona została ukarana karą grzywny w bardzo wysokiej kwocie.